

Van onderop organiseren

Interorganisatiele samenwerking in een krachtwijk

In de door Ali Karataş intensief bestudeerde casus zien we de ontwikkeling van een samenwerking die is opgestart door professionals en vrijwilligers die met jongeren werken in de Utrechtse krachtwijk Hoograven. De betrokkenen streven ernaar de verbinding tussen organisaties onderling en de (ver)binding met de kinderen en jongeren in de wijk te versterken. Voor Karataş een herkenbaar thema, aangezien hij zelf is opgegroeid in een krachtwijk en het belang van een ondersteunende context aan den lijve heeft ondervonden.

De casus toont onder meer dat voor een succesvolle samenwerking tussen professionals en vrijwilligers, de betrokkenen de externe legitimering van hun ideeën en hun handelen nodig hebben en hier ook actief naar zoeken. Paradoxaal genoeg leidt dat er ook toe dat men zich gedwongen voelt zich te verhouden tot de manier waarop organisaties (zoals de gemeente) het probleem van bovenaf definiëren. Zo zien we uiteindelijk het van onderop ontstane initiatief van de betrokkenen en de van bovenaf opgelegde nationale en vooral gemeentelijke beleidsconcepten (zoals het Vernieuwend Welzijn, De Vreedzame Wijk en de Aanpak Jeugdgroepen) in elkaar grijpen.

Een studie naar het samenwerkingsproces is maatschappelijk relevant omdat het een inhoudelijk vraagstuk - ontwikkeling van kinderen - betreft waar een groot aantal organisaties bij betrokken zijn. Het biedt inspiratie en een handreiking voor bestuurders, beleidsmakers, welzijnswerkers, jongerenwerkers en vrijwilligers in het veld, die tegen de achtergrond van een wijk- en beleidscontext met tal van overheidsinterventies te maken hebben en die zich willen organiseren ten behoeve van de kinderen in de wijk.

